

Masakr

Masakr je mrtva metafora koja jede moje prijatelje, jede ih bez soli. Bili su pjesnici i postali su Reporteri s granicama; već su bili umorni i sad su još umorniji. Hitrih nogu prelaze preko mostova u zoru i umiru bez signala na mobitelu. Promatram ih kroz naočale za noćni vid i slijedim toplinu njihovih tijela u mraku; evo ih ovdje, bježe od tih prstiju čak i kad prema njima trče, predaju se ukletoj masaži.

Masakr je njihova prava majka, dok je genocid tek klasična poema koju pišu intelektualci, generali u penziji. Genocid nije prikladan za moje prijatelje, jer je organizirana kolektivna akcija, a organizirane kolektivne akcije podsjećaju ih na Ljevicu koja ih je iznevjerila.

Masakr se budi ranim jutrom, kupa moje prijatelje u hladnoj vodi i krvi, pere im donju robu i sprema kruh i čaj, a onda ih malo uči o potjeri. Masakr ima više suosjećanja za moje prijatelje negoli Opća deklaracija o ljudskim pravima. Masakr im je otvorio vrata kad su sva druga bila zatvorena, i zvaao ih je poimence dok su u novinskim izvještajima ostali samo broj.

Masakr je jedini koji im daje azil bez detaljnih provjera; njihova ekonomska stanja ne zanimaju Masakr, niti ga brine jesu li intelektualci ili pjesnici, Masakr gleda na stvari iz neutralnog kuta; Masakr nosi istu mrtvu znamen kao i oni, ista imena kao njihove udovice, poput njih prolazi kroz sela i predgrađa i poput njih odjednom se pojavljuje u izvanrednim vijestima. Masakr liči na moje prijatelje, ali uvijek prije njih stiže u zabačena sela i dječje škole.

Masakr je mrtva metafora koja izlazi iz televizije i jede moje prijatelje bez trunke soli.

Ghayath Almadhoun

Translated into English by Catherine Cobham, and translation into Croatian through English by Ivana Perić.